

[J. K. Hansen]

SiD er også kommet med et oplæg om en ny ungdomsuddannelse. Jeg synes, det er prisværdigt, at vi har en faglig organisation, der bruger sin tid og ofrer en masse penge på den slags oplæg, og dem diskuterer vi gerne med dem. Vi behøver ikke altid at være enige, men vi diskuterer med dem. Vi går ind for at bevare 10. klasse i folkeskolen. 10. klasse er jo ikke en obligatorisk del af folkeskolen, og derfor har SiD taget den med i sit oplæg.

Hanne Severinsen (V):

Også jeg var glad for hr. Erling Olsens indlæg, fordi han netop fik understreget det, som jeg også synes må være formålet med undervisning: at give eleverne en velbegrunnet selvtillid og virkelig at sørge for, at alle elever får udviklet deres evner fuldt ud. Børn har så forskellige evner. Nogle er gode til noget, andre er gode til noget andet, og det er meget vigtigt, at vi sikrer, at alle bliver udviklet, at alle får nogle muligheder.

Jeg synes i det hele taget, debatten her viser, at meget debat kunne have været undgået, for når vi begynder at se nærmere på, hvad vi egentlig mener med disse ord, er det, som om der har været en tendens til, at man duttede hinanden en mening på, hvis afsind enhver ku' forstå, som Piet Hein siger så udmerket, i stedet for at man prøvede at lytte til, hvad vi egentlig vil. Jeg fornemmer ikke, at der var den helt store forskel, i hvert tilfælde ikke hvad angår målsætningen. Vi kan måske nok være uenige om, hvordan vi når frem til målet.

Også hele debatten om fortid kontra nutid synes jeg nogle gange er temmelig forvrøvlet. Hvis man skal forstå den tid, man befinder sig i, må man også vide, hvor man kommer fra. De to ting hører sammen, og naturligvis udelukker det ene ikke det andet. Der har bare været en tendens til – det tror jeg de fleste må give mig ret i – at man i 1970'erne havde en fornemmelse af, at nu levede vi i den bedste af alle tidsaldrer. Derfor var fortiden pludselig uinteressant, og historikere begyndte at have svært ved overhovedet at forklare, hvorfor man skulle læse historie. Derfor gav de sig til at beskæftige sig med kildeanalyse, kritisk læsning og emneorientering, hvilket gjorde, at man til sidst talte om den historieløse historiker. Det tror jeg så-

mænd også de fleste historikere er klar over er en dårlig idé, og derfor er man ligesom svinget lidt tilbage igen.

Jeg tror, vi skal passe meget på, at vi ikke graver for mange grøfter, når der alligevel er så mange grundlæggende ting, vi er enige om. Og netop når det gælder skoleområdet, er det vigtigt, at vi fastholder den grundlæggende enighed.

Jeg vil så også til sidst sige, at vi støtter det radikale forslag om motiveret dagsorden.

Hanne Thanning Jacobsen (SF):

Det forøgede lærerskematimeforbrug har været til debat her i dag, og jeg vil godt sige til undervisningsministeren, at jeg kan ikke se, at en ferieførlængelse for læreren og en opretholdelse af de små skoler, som man her i huset har været enig om, kommer alle børnene til gode. Og det er jo en del af den stigning, for ikke at sige hele den stigning, vi har set.

Ministeren har igen i dag talt meget om afspadseringsaftalen, og jeg synes faktisk, det er skrap, at ministeren bruger lærernes velvilje over for at være fleksible og over for at være solidariske med de arbejdsløse som et led i sit angreb mod noget, som ligger uden for dette hus' rammer, nemlig som aftalestof.

Jeg er enig med ministeren i, at vi skal styrke faget dansk, men at det er klart, at vi i en omstillingsperiode ikke kan skære ned på specialundervisningen.

Ministeren har i sommerens debat og igen i dag stærkt fremført dette med den faldende klassekvotient fra 17,5 til 17,1. Nu arbejder vi ikke med 0,5 og 0,1 børn, så de rent praktiske udslag i dagens virkelighed kan indimellem være svære at få øje på.

Der er mange myter omkring folkeskolen. Jeg synes, at hver gang der bliver talt om salmer og sange, der skal synges, så ligger det tykt i luften, at de ikke bliver sunget. Det er ikke rigtigt. Jeg kender også skolen indefra, og jeg ved, at salmer og sange synges og synges med stor fornøjelse. Den ændring, der er sket, er nok bare børnenes måde at synge dem på. De tillader sig faktisk at synge salmer i en noget anden rytme end den, ministeren og jeg er vokset op med, og de skelner måske ikke så meget mellem, om en salme bliver afløst af en ny salme, eller om en salme bliver afløst af en sang.